

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 653/2014,**annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,****asetuksen (EY) N:o 1760/2000 muuttamisesta nautaeläinten elektronisen tunnistamisen ja naudanlihan merkitsemisen osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuonna 1997 neuvoston asetuksella (EY) N:o 820/97 ⁽³⁾ lujitettiin nautaeläinten tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevia unionin sääntöjä spongiformisen enkefalopatian (BSE-tauti) aiheuttaman epidemian johdosta, sillä epidemia lisäsi tarvetta jäljittää eläinten siirrot ja alkuperä tavanomaisten korvamerkkien avulla.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ⁽⁴⁾ säädetään, että kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä kyseisen asetuksen mukaisesti.
- (3) Asetuksella (EY) N:o 1760/2000 otetaan käyttöön järjestelmä nautaeläinten jäljittämiseksi ja tunnistamiseksi eläin-kohtaisten molempiin korviin kiinnitettävien korvamerkkien, atk-pohjaisten tietokantojen, eläin-kohtaisten passien ja tiloilla pidettävien rekisterien avulla.
- (4) Naudanlihan alkuperän jäljittäminen tunnistamisen ja rekisteröimisen avulla on ennakkoehto tuotteen alkuperän merkitsemiselle koko elintarvikeketjussa. Näillä toimenpiteillä varmistetaan kuluttajansuoja ja ihmisten terveyden suojele sekä lisätään kuluttajien luottamusta.
- (5) Komission 22 päivänä lokakuuta 2009 antamassa tiedonannossa ”Toimintaohjelma hallinnollisen rasituksen keventämiseksi Euroopan unionissa – Alakohtaiset keventämissuunnitelmat ja toimet vuonna 2009” katsotaan, että asetukseen (EY) N:o 1760/2000 ja erityisesti nautaeläinten tunnistamisjärjestelmään ja naudanlihan vapaaehtoiseen merkintäjärjestelmään liittyy tiedonantovelvoite, joka aiheuttaa yrityksille merkittävän rasitteen.

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 144.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 6. toukokuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 820/97, annettu 21 päivänä huhtikuuta 1997, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta (EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

- (6) Elektronisten tunnistusjärjestelmien käyttö voisi yksinkertaistaa jäljittämismenettelyitä, koska tietojen lukeminen ja kirjaaminen tilarekistereihin tapahtuisi automaattisesti ja olisi tarkempaa. Se mahdollistaisi myös eläinten siirtojen automaattisen ilmoittamisen atk-pohjaiseen tietokantaan, mikä parantaisi koko järjestelmän nopeutta, luotettavuutta ja tarkkuutta. Elektronisten tunnistusjärjestelmien käyttö parantaisi myös tiettyjen karjankasvattajille maksettujen suorien tukien hallinnointia.
- (7) Radiotaajuustunnistukseen perustuvat elektroniset tunnistusjärjestelmät ovat parantuneet huomattavasti viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana. Radiotaajuustunnistuksen avulla eläinkohtaiset tunnistuskoodit voidaan siirtää nopeammin ja tarkemmin suoraan tietojenkäsittelyjärjestelmiin. Tämä lyhentää mahdollisten tartunnan saaneiden eläinten tai pilaantuneiden elintarvikkeiden jäljittämiseen tarvittavaa aikaa, parantaa tietokantojen luotettavuutta ja lisää valmiuksia toimia nopeasti tautien puhjetessa sekä vähentää henkilöstökustannuksia, vaikka se lisää laitekustannuksia.
- (8) Tämä asetus on yhdenmukainen sen tosiasian kanssa, että elektroniset tunnistusjärjestelmät on jo otettu käyttöön unionissa muiden eläinlajien kuin nautaeläinten osalta; käytössä on lammas- ja vuohieläimiä koskeva pakollinen tunnistusjärjestelmä.
- (9) Koska elektronisten tunnistusjärjestelmien alalla on tapahtunut teknistä edistystä, useat jäsenvaltiot ovat päättäneet ottaa käyttöön nautaeläinten elektronisen tunnistamisen vapaaehtoiselta pohjalta. Tämä johtaa kuitenkin todennäköisesti siihen, että eri jäsenvaltiot tai toimijat kehittävät erilaisia järjestelmiä. Erilaisten järjestelmien kehittäminen estäisi teknisten vaatimusten yhdenmukaistamisen unionissa myöhempänä ajankohtana. Olisi varmistettava, että jäsenvaltioiden elektroniset tunnistusjärjestelmät ovat yhteentoimivia ja asiaan liittyvien ISO-standardien tai muiden tunnustettujen kansainvälisten standardointielinten hyväksymien sellaisten kansainvälisten teknisten vaatimusten mukaisia, joiden avulla voidaan varmistaa vähintään korkeampi suorituskyky kuin ISO-standardeilla.
- (10) Tammikuun 25 päivänä 2005 annetussa komission kertomuksessa ”Mahdollisuuksista ottaa käyttöön nautaeläinten elektroninen tunnistusjärjestelmä” todetaan, että radiotaajuustunnistuksen on osoitettu kehittyneen siinä määrin, että se voidaan jo ottaa käyttöön. Kyseisessä kertomuksessa todetaan myös, että unionissa on erittäin toivottavaa siirtyä nautaeläinten elektroniseen tunnistamiseen, koska tämä edistäisi muun muassa hallinnollisen rasitteen vähentämistä.
- (11) Syyskuun 10 päivänä 2008 annetussa komission tiedonannossa ”Toimintasuunnitelma eläinten terveyttä koskevan EU:n strategian täytäntöönpanemiseksi” todetaan, että komission tehtävänä on yksinkertaistaa tiedonantovelvoitteita, kuten tilarekistereitä ja eläinkohtaisia passeja, nautaeläinten elektronisten tunnistusjärjestelmien käyttöönoton yhteydessä.
- (12) Syyskuun 19 päivänä 2007 antamassaan tiedonannossa EU:n uudesta eläinten terveyttä koskevasta strategiasta vuosiksi 2007–2013 ”Mieluummin ennaltaehkäisy kuin hoito” komissio ehdottaa, että nautaeläinten elektronista tunnistamista tarkasteltaisiin keinona parantaa unionin nykyistä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää tiedonantovelvoitteiden, kuten tilarekisterit ja eläinkohtaiset passit, yksinkertaistamiseksi, ja esittää sähköisten tietojen vaihtamista nautaeläinpasseista. Tällainen tietojenvaihto edellyttäisi elektronisen tunnistamisen käyttöönottoa ja tietojen reaaliaikaista tallentamista. Tietojenvaihto vähentäisi huomattavasti jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja muille toimijoille koituvia kustannuksia ja muuta rasitetta sekä sitä työmäärää, joka aiheutuu eläinkohtaisten passien tietojen siirtämisestä atk-pohjaisiin tietokantoihin. Tämä asetus on linjassa mainitun aloitteen kanssa.
- (13) Tämän asetuksen odotetaan parantavan talouskasvua, yhteenkuuluvuutta ja kilpailukykyä ja edistävän siten osaltaan joitakin keskeisten unionin strategioiden, myös älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun Eurooppa 2020 -strategian, tärkeimpiä tavoitteita.
- (14) Muutamat kolmannet maat ovat jo antaneet sääntöjä, jotka mahdollistavat elektronisen tunnistamisen alan huipputeknologioiden käytön. Unionin olisi annettava samankaltaisia sääntöjä, sillä ne helpottaisivat kauppaa ja lisäisivät alan kilpailukykyä.

- (15) Uudentyyppisten elektronisten tunnistimien edustaman teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi on aiheellista laajentaa asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädettyjen tunnistimien soveltamisalaa, jotta elektronisia tunnistimia voidaan käyttää virallisina tunnistimina. Koska vastaavien säännösten käyttöönotto edellyttää huomattavia investointeja, olisi sallittava viiden vuoden siirtymäkausi, jotta jäsenvaltiot saavat riittävästi aikaa valmistautua muutoksiin. Siirtymäkauden aikana tavanomaiset korvamerkit toimivat edelleen nautaeläinten ainoina virallisina tunnistimina.
- (16) Velvoite ottaa käyttöön elektroninen tunnistaminen kaikkialla unionissa voisi vaikuttaa haitallisesti tiettyjen toimijoiden talouteen. Siksi on aiheellista säätää, että elektronisen tunnistamisen tullessa viralliseksi tunnistamisen menetelmäksi pitäjät voisivat käyttää sitä vapaaehtoisesti. Tällaisessa vapaaehtoisessa järjestelmässä elektronisen tunnistamisen ottaisivat käyttöön ne pitäjät, jotka todennäköisesti saisivat siitä taloudellisia etuja, ja toisten pitäjien olisi saatava edelleen käyttää kahta tavanomaista korvamerkkiä eläintensä tunnistamiseksi.
- (17) Eri jäsenvaltioissa on hyvin erilaisia kasvatusjärjestelmiä, maatalouskäytäntöjä ja järjestörakenteita. Jäsenvaltioilla olisi siksi oltava mahdollisuus tehdä elektronisesta tunnistamisesta pakollista alueellaan vasta, kun ne kaikkia näitä tekijöitä – myös pieniin karjankasvattajiin mahdollisesti kohdistuvia vaikutuksia – tarkasteltuaan katsovat sen aiheelliseksi ja kun ne ovat kuulleet nautanliha-alaa edustavia järjestöjä. Unionin sisäiseen eläinten kaupan liittyvien siirtojen osalta velvollisuus merkitä nautaeläimet elektronisesti olisi kuuluttava jäsenvaltiolle, joka on tehnyt elektronisesta tunnistamisesta pakollista alueellaan. Tämän ei pitäisi merkitä sitä, että tällä jäsenvaltiolla on velvollisuus merkitä uudelleen ne eläimet, jotka on jo merkitty elektronisesti lähtöjäsenvaltiossa.
- (18) Unioniin kolmansista maista tuleviin eläimiin ja lihaan olisi sovellettava tunnistus- ja jäljitettävyyksivaatimuksia, joilla saavutetaan vastaava suojelun taso.
- (19) Kun unioniin tuodaan eläviä eläimiä kolmansista maista, niihin olisi sovellettava unioniin saapuessaan samoja tunnistusvaatimuksia kuin unionissa syntyneisiin eläimiin.
- (20) Yksittäiselle eläimelle osoitetuissa kahdessa virallisessa tunnistimessa olisi oltava sama tunnistuskoodi. Sopeutumisvaiheessa, kun elektronisia tunnistimia aletaan käyttää virallisina tunnistimina, ei kuitenkaan voida sulkea pois mahdollisuutta, että tietyissä tapauksissa eläimen alkuperäisen tunnistuskoodin rakenteeseen liittyvät tekniset rajoitukset voivat estää kyseisen koodin siirtämisen elektroniseen tunnistimeen. Näin voi tapahtua silloin, kun eläimen olemassa olevan tunnistuskoodin muodostavat merkit estävät kyseisen koodin muuttamisen elektroniseen muotoon. Tämän vuoksi olisi säädettävä erityisistä siirtymäkauden poikkeuksista, jotta elektronisten tunnistimien käyttö olisi mahdollista myös näissä eläimissä, edellyttäen että eläinten täysi jäljitettävyyden on varmistettu ja että yksittäinen eläin ja sen syntymätila voidaan tunnistaa.
- (21) Asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädetään, että toimivaltaisen viranomaisen on annettava passi kutakin sellaista eläintä varten, joka on tunnistettava mainitun asetuksen mukaisesti. Tämä aiheuttaa jäsenvaltioille huomattavan hallinnollisen rasitteen. Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on velvollisuus perustaa atk-pohjainen tietokanta neuvoston direktiivin 64/432/ETY⁽¹⁾ 14 ja 18 artiklan mukaisesti. Koska näiden tietokantojen on pitänyt olla täydessä toimintavalmiudessa 31 päivänä joulukuuta 1999 alkaen, niillä olisi taattava riittävällä tavalla nautaeläinten siirtojen jäljitettävyyden kansallisella alueella. Passeja olisi siksi annettava vain sellaisia eläimiä varten, jotka on tarkoitettu unionin sisäiseen kauppaan. Tämän asetuksen säännöksillä ei kuitenkaan saisi estää kansallisia säännöksiä passin myöntämisestä eläimille, joita ei ole tarkoitettu unionin sisäiseen kauppaan.
- (22) Komissio käynnisti tietojen vaihtamista nautaeläinpasseista koskevan BOVEX-pilottihankkeen helpottaakseen jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa niin, että samalla varmistetaan eläinten jäljitettävyyden niiden unionin sisäisten

(¹) Neuvoston direktiivi 64/432/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa (EYVL L 21, 29.7.1964, s. 1977/64).

siirtojen aikana. Heti kun kansallisten atk-pohjaisten tietokantojen välinen tietojenvaihto on täydessä toimintavalmiudessa, vaatimusta eläinkohtaisten passien antamisesta paperimuodossa ei enää pitäisi soveltaa eläimiin, jotka on tarkoitettu unionin sisäisiin siirtoihin. Tämän pitäisi vähentää jäsenvaltioiden ja talouden toimijoiden hallinnollista rasitetta.

- (23) Asetuksen (EY) N:o 1760/2000 II osaston II jakso sisältää nautanlihan vapaaehtoista merkintäjärjestelmää koskevia säännöksiä, joissa säädetään tiettyjen merkintäeritelmiä hyväksyttämistä kyseessä olevan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella. Tämän järjestelmän soveltamisesta jäsenvaltioille ja talouden toimijoille koituvat hallinnolliset rasitteet ja kustannukset eivät ole oikeassa suhteessa järjestelmän etuihin. Asetuksen hyväksymisen jälkeen annetun lainsäädännön voimaantulon myötä vapaaehtoista merkintäjärjestelmää koskevista erityisistä säännöksistä on tullut tarpeettomia ja ne olisi sen vuoksi kumottava. Toimijoiden oikeudesta antaa kuluttajille lihan ominaisuuksia koskevia tietoja vapaaehtoisten merkintöjen avulla tai kuluttajien oikeudesta saada todennettavia tietoja ei kuitenkaan olisi tingittävä. Tästä syystä samoin kuin kaikenlaisen muun lihan yhteydessä nautanlihan pakollisten merkintöjen lisäksi annettavissa elintarviketiedoissa olisi noudatettava voimassa olevaa horisontaalista lainsäädäntöä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1169/2011 ⁽¹⁾.
- (24) Lihan merkintöihin liittyvien petosten riskin ehkäisemiseksi ja eurooppalaisten kuluttajien suojelemiseksi olisi tarkastusten ja seuraamusten vaikutuksen oltava riittävän varoittava.
- (25) Asetuksen (EU) N:o 1169/2011 mukaisesti komissio toimitti Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ainesosana käytetyn lihan alkuperämaata tai lähtöpaikkaa koskevan pakollisen ilmoituksen antamisen osalta. Kertomukseen oli määrä tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus koko lihan tuotantoketjun avoimuuden lisäämiseksi ja eurooppalaisille kuluttajille tarkoitettujen tietotuksen parantamiseksi. Kun otetaan huomioon viimeaikaiset lihatuotteiden merkintöihin liittyvät ongelmat, jotka ovat vaikuttaneet elintarviketietojen toimintaan, Euroopan parlamentti ja neuvosto edellyttävät, että kertomus annettaisiin mahdollisimman pian vuoden 2013 toisen puoliskon aikana, ja se hyväksyttiin lopulta 17 päivänä joulukuuta 2013.
- (26) Komissiolle asetuksen (EY) N:o 1760/2000 nojalla siirretty valta olisi Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi saatettava yhdenmukaiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan kanssa.
- (27) Jotta tarvittavia sääntöjä sovellettaisiin nautaeläinten ja nautanlihan tunnistamisen, rekisteröinnin ja jäljitettävyyden moitteettoman toiminnan takaamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat nautaeläinten vaihtoehtoisia tunnistimia, erityisolosuhteita, joissa jäsenvaltioiden sallitaan pidentää tunnistimien kiinnittämisen määräaika, jäsenvaltioiden atk-pohjaisten tietokantojen välillä vaihdettavia tietoja, tiettyjen ilmoittamisvelvollisuuksien määräaika, tunnistimia koskevia vaatimuksia, tunnistimien lisäämistä liitteessä I vahvistettuun luetteloon, atk-pohjaisessa tietokannassa olevia eläinkohtaisiin passeihin ja kullakin tilalla pidettäviin rekistereihin sisällytettäviä tietoja koskevia sääntöjä, niiden nautaeläinten siirtojen tunnistamista ja rekisteröimistä, joita laidunnetaan vuodenaikojen mukaan eri alueilla, vuorilaiduntaminen mukaan luettuna, tiettyjen tuotteiden merkintäsääntöjä, joiden olisi vastattava asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 vahvistettuja sääntöjä, merkintäsääntöksiä, jotka liittyvät yksinkertaistettuun alkuperän osoittamiseen tapauksissa, joissa eläin vietti hyvin lyhyen ajan jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa se syntyi tai jossa se teurastettiin, sekä määritelmiä ja vaatimuksia, joita sovelletaan käsitteisiin tai käsiteluokkiin, joita voidaan käyttää valmiiksi pakatun tuoreen tai pakastetun nautan- tai vasikanlihan merkinnöissä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (28) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 yhdenmukainen täytäntöönpano vaihtoehtoisia tunnistimia käyttävien tilojen rekisteröinnin, jäsenvaltioiden atk-pohjaisten tietokantojen välisen tietojenvaihdon edellyttämien teknisten ominaisuuksien ja yksityiskohtaisten järjestelyjen, tietojenvaihtojärjestelmän täysin toimintakykyiseksi tunnustamisen, tunnistimien muodon ja mallin, elektronisen tunnistamisen käyttöönoton edellyttämien teknisten menettelyjen ja vaatimusten sekä sääntöjen, jotka koskevat tunnistuskoodin rakennetta ja tiettyjen eläinluokkien enimmäiskokoa ja koostumusta, osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (29) Tämän asetuksen täytäntöönpanoa olisi seurattava. Näin ollen komission olisi toimitettava viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta naudanlihan vapaaehtoista merkintää koskevien säännösten osalta ja viimeistään yhdeksän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta elektronista tunnistamista koskevien säännösten osalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomukset, jotka koskevat sekä tämän asetuksen täytäntöönpanoa että pakollisen elektronisen tunnistamisen käyttöönoton teknistä ja taloudellista toteutettavuutta kaikkialla unionissa. Kertomuksiin olisi tarvittaessa liitettävä aiheellisia lainsäädäntöehdotuksia.
- (30) Asetus (EY) N:o 1760/2000 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1760/2000 seuraavasti:

- 1) Poistetaan 1 artiklan 2 kohdan toinen virke.
- 2) Korvataan 2 artiklan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

— 'eläimellä' direktiivin 64/432/ETY 2 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua nautaeläintä, myös kulttuuri- ja urheilutapahtumiin osallistuvaa eläintä,."

- 3) Korvataan 3 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) tunnistin kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi;".

- 4) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Velvoite tunnistaa eläimet

1. Kaikki tilalla olevat eläimet on tunnistettava vähintään kahdella liitteessä I luetellulla ja 3 kohdan mukaisesti hyväksytyjen sääntöjen mukaisella toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tunnistimella. Ainakin yhden tunnistimen on oltava näkyvissä ja siinä on oltava näkyvä tunnistuskoodi.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneisiin eläimiin, joita ei ole tarkoitettu unionin sisäiseen kauppaan. Tällaiset eläimet on tunnistettava vähintään yhdellä tunnistimella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tekniseen kehitykseen mukauttamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 22 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tunnistimien lisäämistä liitteessä I vahvistettuun luetteloon varmistaen samalla niiden yhteentoimivuus.

Tunnistimet osoitetaan tiloille, jaetaan ja kiinnitetään eläimiin toimivaltaisen viranomaisen määrittämällä tavalla.

Molemmissa yksittäiseen eläimeen kiinnitetyissä tunnistimissa, jotka on hyväksytty 3 kohdan ja tämän kohdan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, on oltava sama tunnistuskoodi, jonka avulla eläin ja sen syntymätila voidaan tunnistaa eläimen rekisteröinnin yhteydessä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tapauksissa, joissa eläimen tunnistuskoodin muodostavat merkit eivät mahdollista sellaisen elektronisen tunnistimen käyttöä, jossa on sama tunnistuskoodi, asianomainen jäsenvaltio voi toimivaltaisen viranomaisensa valvonnassa sallia, että toisessa tunnistimessa on eri koodi, edellyttäen että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) eläin on syntynyt ennen 3 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten voimaantuloa,
- b) täysi jäljitettävyyden on taattu,
- c) yksittäisen eläimen ja sen syntymätilan tunnistaminen on mahdollista;
- d) eläintä ei ole tarkoitettu unionin sisäiseen kauppaan.

3. Jotta varmistetaan asianmukainen jäljitettävyyden ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen sekä tunnistusjärjestelmän optimaalinen toiminta, komissio antaa 22 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä I vahvistettuja tunnistimia koskevia vaatimuksia sekä erityisen tunnistimen käyttöönoton edellyttämiä siirtymätoimenpiteitä.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä asiaan liittyviin ISO-standardeihin tai muiden tunnistettujen kansainvälisten standardointielinten hyväksymiin sellaisiin kansainvälisiin teknisiin standardeihin, joiden avulla voidaan varmistaa vähintään korkeampi suorituskyky ja luotettavuus kuin ISO-standardeilla, perustuvat tarvittavat säännöt, jotka koskevat

- a) tunnistimien muotoa ja mallia,
- b) nautaeläinten elektronisen tunnistamisen teknisiä menettelyjä, ja
- c) tunnistuskoodin rakennetta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 päivästä heinäkuuta 2019 käytössä on tarvittava infrastruktuuri, jotta eläimet voidaan tunnistaa tämän asetuksen mukaisena virallisena tunnistimena käytetyn elektronisen tunnistimen perusteella.

Jäsenvaltiot voivat 18 päivästä heinäkuuta 2019 ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä, jotka velvoittavat käyttämään elektronista tunnistinta yhtenä niistä kahdesta tunnistimesta, joista säädetään 1 kohdassa.

Toisen alakohdan mukaista mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asiaa koskevien kansallisten säännösten teksti sekä asetettava nämä tiedot saataville internetissä. Komissio avustaa jäsenvaltioita tietojen julkistamisessa sisällyttämällä internetsivulleen linkit jäsenvaltioiden asiaan liittyville internetsivuille.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kulttuuri- ja urheilutapahtumiin, messuja ja näyttelyitä lukuun ottamatta, tarkoitetut nautaeläimet voidaan merkitä sellaisilla vaihtoehtoisilla tunnistimilla, jotka vastaavat 1 kohdassa säädettyjä tunnistusvaatimuksia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia tunnistimia käyttävät tilat on rekisteröitävä 5 artiklassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tällaista rekisteröintiä koskevat tarvittavat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jotta taataan 1 kohdassa säädettyjä tunnistusvaatimuksia vastaaviin vaatimuksiin perustuva jäljitettävyyys, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia tunnistimia koskevien vaatimusten osalta, mukaan luettuina niiden käyttöönoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet.

Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten tunnistimien muotoa ja mallia koskevat säännöt, mukaan luettuina niiden käyttöönoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja toisilleen tiedoksi alueellaan käytettyjen tunnistimien malli ja tunnistusmenetelmä. Niiden on julkistettava nämä tiedot internetissä. Komissio avustaa jäsenvaltioita tietojen julkistamisessa sisällyttämällä internetsivulleen linkit jäsenvaltioiden asiaan liittyville internetsivuille.”

5) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”4 a artikla

Tunnistimien kiinnittämisen määräaika

1. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa säädettyt tunnistimet on kiinnitettävä eläimeen ennen eläimen syntymäjäsenvaltion vahvistaman enimmäismääräajan päättymistä. Enimmäismääräaika lasketaan eläimen syntymästä ja se ei saa ylittää 20:tä päivää.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, eläinten fysiologiseen kehitykseen liittyvistä syistä kyseistä määräaika voidaan pidentää 60 päivään eläimen syntymästä.

Eläintä ei saa siirtää syntymätilaltaan ennen kuin siihen on kiinnitetty kaksi tunnistinta.

2. Jotta mahdollistetaan tunnistimien kiinnittäminen käytännön vaikeuksista johtuvissa poikkeusolosuhteissa, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti niiden poikkeusolosuhteiden määrittämiseksi, joissa jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua tunnistimien kiinnittämisen määräaikaa pidempiä määräaikoja. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän mahdollisuuden käyttämisestä komissiolle.

4 b artikla

Kolmansista maista tulevien eläinten tunnistaminen

1. Kolmannesta maasta unioniin tulevat eläimet, joille on tehtävä eläinlääkintätarkastukset direktiivin 91/496/ETY mukaisesti, ja jotka on tarkoitettu unionin alueella sijaitsevalle vastaanottavalle tilalle, on merkittävä vastaanottavalla tilalla 4 artiklan 1 kohdassa säädettyillä tunnistimilla.

Eläimiin niiden alkuperämaassa eli kolmannessa maassa kiinnitetty alkuperäinen tunnistin on rekisteröitävä 5 artiklassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan yhdessä eläimille vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettujen tunnistimien tunnistuskoodin kanssa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta eläimiin, jotka on tarkoitettu siirrettäviksi suoraan jäsenvaltiossa sijaitsevaan teurastamoon, edellyttäen että eläimet teurastetaan 20 päivän kuluessa näiden direktiivin 91/496/ETY mukaisten eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta.

2. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tunnistimien on kiinnitettävä eläimiin sen jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, jossa vastaanottava tila sijaitsee. Tämä määräaika ei saa olla yli 20:tä päivää 1 kohdassa tarkoitettujen eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, eläinten fysiologiseen kehitykseen liittyvistä syistä kyseistä määräaikaa voidaan toisen tunnistimen osalta poikkeuksellisesti pidentää 60 päivään eläimen syntymästä.

Edellä 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kaksi tunnistinta on kaikissa tapauksissa kiinnitettävä eläimiin ennen kuin eläimet siirretään vastaanottavalta tilalta.

3. Jos vastaanottava tila sijaitsee jäsenvaltiossa, joka on ottanut 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla käyttöön kansallisia säännöksiä tehdäkseen elektronisen tunnistimen käytöstä pakollista, elektroninen tunnistin on kiinnitettävä eläimiin unionissa sijaitsevalle vastaanottavalle tilalla vastaanottavan jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa. Tämä määräaika ei saa olla yli 20:tä päivää 1 kohdassa tarkoitettujen eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, eläinten fysiologiseen kehitykseen liittyvistä syistä kyseistä määräaikaa voidaan toisen tunnistimen osalta poikkeuksellisesti pidentää 60 päivään niiden syntymästä.

Elektroninen tunnistin on kaikissa tapauksissa kiinnitettävä eläimiin ennen kuin ne siirretään vastaanottavalta tilalta.

4 c artikla

Jäsenvaltiosta toiseen siirrettävien eläinten tunnistaminen

1. Jäsenvaltiosta toiseen siirrettävissä eläimissä on säilytettävä niihin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti kiinnitetyt alkuperäiset tunnistimet.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi 18 päivästä heinäkuuta 2019 alkaen kuitenkin sallia

- a) toisen tunnistimen korvaamisen elektronisella tunnistimella siten, että eläimen alkuperäistä tunnistuskoodia ei vaihdeta;
- b) molempien tunnistimien korvaamisen kahdella uudella tunnistimella, joissa on sama uusi tunnistuskoodi. Tätä poikkeusta voidaan soveltaa viiden vuoden ajan 18 päivästä heinäkuuta 2019 silloin, kun eläimen tavanomaisen korvamerkin tunnistuskoodin muodostavat merkit eivät mahdollista saman tunnistuskoodin sisältävän elektronisen tunnistimen käyttöä, ja edellyttäen, että eläin on syntynyt ennen 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten voimaantuloa.

2. Jos vastaanottava tila sijaitsee jäsenvaltiossa, joka on ottanut käyttöön kansallisia säännöksiä tehdäkseen elektronisen tunnistimen käytöstä pakollista, elektroninen tunnistin on kiinnitettävä eläimiin viimeistään vastaanottavalla tilalla sen jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, jossa kyseinen vastaanottava tila sijaitsee. Tämä määräaika ei saa olla yli 20:tä päivää siitä päivästä, jona eläimet ovat saapuneet vastaanottavalle tilalle.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, eläinten fysiologiseen kehitykseen liittyvistä syistä kyseistä määräaika voidaan toisen tunnistimen osalta pidentää 60 päivään eläimen syntymästä.

Elektroninen tunnistin on kaikissa tapauksissa kiinnitettävä eläimiin ennen kuin ne siirretään vastaanottavalta tilalta.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta eläimiin, jotka on tarkoitettu siirrettäviksi suoraan teurastamoon, joka sijaitsee sellaisen jäsenvaltion alueella, joka on ottanut käyttöön kansallisia säännöksiä tehdäkseen elektronisen tunnistimen käytöstä pakollista.

4 d artikla

Tunnistimen poistaminen, muuttaminen tai korvaaminen

Tunnistimia ei saa poistaa, muuttaa tai korvata ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa. Tällainen lupa voidaan myöntää vain, kun tunnistimen poistaminen, muuttaminen tai korvaaminen ei vaaranna eläimen jäljitettävyyttä ja kun yksittäisen eläimen ja sen syntymätilan tunnistaminen on mahdollista.

Tunnistuskoodin korvaaminen toisella koodilla on kirjattava 5 artiklassa tarkoitettuun atk-pohjaiseen tietokantaan yhdessä yksittäisen eläimen alkuperäisen tunnistimen tunnistuskoodin kanssa.”

- 6) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on perustettava atk-pohjainen tietokanta direktiivin 64/432/ETY 14 ja 18 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat vaihtaa atk-pohjaisten tietokantojensa tietoja siitä päivästä, jona komissio tunnustaa tietojenvaihtojärjestelmän täysin toimintakykyiseksi. Pitäjän etujen suojaamiseksi tämä vaihto on tehtävä niin, että taataan tietosuoja ja estetään mahdolliset väärinkäytökset.

Komissio antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti vahvistaakseen jäsenvaltioiden atk-pohjaisten tietokantojen välillä vaihdettavia tietoja koskevat säännöt sähköisen tietojenvaihdon varmistamiseksi jäsenvaltioiden välillä.

Täytäntöönpanosäädöksillä komissio vahvistaa tietojenvaihdon tekniset ehdot ja tunnustaa tietojenvaihtojärjestelmän täysin toimintakykyiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

7) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Jos jäsenvaltio ei vaihda tietoja muiden jäsenvaltioiden kanssa sähköisesti 5 artiklassa tarkoitetun sähköisen tietojenvaihtojärjestelmän välityksellä, on tapahduttava seuraavaa:

- a) kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava kutakin unionin sisäiseen kauppaan tarkoitettua eläintä varten passi, joka perustuu kyseisen jäsenvaltion luomassa atk-pohjaisessa tietokannassa oleviin tietoihin;
- b) passin on seurattava kunkin sellaisen eläimen mukana, jota varten passi on annettu, aina, kun eläin siirretään jäsenvaltiosta toiseen;
- c) eläimen saavuttua vastaanottavalle tilalle eläimen mukana seuraava passi on luovutettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa vastaanottava tila sijaitsee.

2. Jotta mahdollistetaan eläinten siirtojen jäljittäminen jäsenvaltiossa sijaitsevalle alkuperätilalle, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti atk-pohjaisessa tietokannassa olevia eläinkohtaiseen passiin sisällytettäviä tietoja koskevien sääntöjen vahvistamiseksi, mukaan luettuina sääntöjen käyttöönoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet.”

8) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Tämän asetuksen säännöksillä ei saa estää jäsenvaltioita hyväksymästä kansallisia säännöksiä, jotka koskevat passin myöntämistä eläimille, joita ei ole tarkoitettu unionin sisäiseen kauppaan.”

9) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki eläinten siirrot tilalle ja tilalta sekä kaikki tilalla tapahtuvat eläinten syntymät ja kuolemat sekä näiden tapahtumien päivämäärät asianomaisen jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa; tämän määräajan on oltava vähintään kolme päivää ja enintään seitsemän päivää ajankohdasta, jona jokin näistä tapahtumista tapahtui; jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota pidentämään seitsemän päivän pituista määräaikaa.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan ottaa huomioon käytännön vaikeudet poikkeustapauksissa, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti niiden poikkeuksellisten olosuhteiden määrittämiseksi, joissa jäsenvaltiot voivat pidentää ensimmäisen alakohdan toisessa luettelamakohdassa säädettyä seitsemän päivän määräaika, ja kyseisen pidennyksen pituuden vahvistamiseksi enintään 14 päivään ensimmäisen alakohdan toisessa luettelamakohdassa tarkoitetun seitsemän päivän määräajan jälkeen.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jotta varmistetaan nautaeläinten asianmukainen ja tehokas jäljitettävyys, kun eläimiä laidunnetaan vuodenaikojen mukaan eri alueilla, siirretään komissiolle valta antaa 22 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioita tai jäsenvaltion osia, joissa on sovellettava kausittaista laiduntamista koskevia erityisiä sääntöjä, mukaan luettuina kausittaisen laiduntamisen ajanjaksot, pitäjien erityiset velvoitteet, tilan rekisteröintiä ja tällaisten nautaeläinten siirtojen rekisteröintiä koskevat säännöt sekä sääntöjen käyttöönoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, rekisterin pitämisen on oltava vapaaehtoista pitäjille,

a) joilla on yhteys 5 artiklassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan, joka jo sisältää tiedot, jotka rekisteriin on määrä kirjata; sekä

b) jotka huolehtivat tai ovat huolehtineet siitä, että ajantasainen tieto tallennetaan suoraan 5 artiklassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan.

6. Jotta varmistetaan tässä artiklassa tarkoitettuun tilarekisteriin sisällytettävien tietojen paikkansapitävyys ja luotettavuus, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti näitä tietoja koskevien tarvittavien sääntöjen vahvistamiseksi, mukaan luettuina niiden käyttöönoton edellyttämät siirtymätoimenpiteet.”

10) Kumotaan 8 artikla.

11) Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Koulutus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki eläinten tunnistamisesta ja rekisteröimisestä vastuussa olevat henkilöt ovat saaneet ohjeita ja neuvoja tämän asetuksen asiaa koskevista säännöksistä sekä kaikista komission tämän asetuksen nojalla antamista delegoiduista säädöksistä ja täytäntöönpanosäädöksistä.

Aina kun asiaan liittyviä säännöksiä muutetaan, muutoksia koskevat tiedot on asetettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden saataville.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saatavilla on asianmukaista koulutusta.

Komissio helpottaa parhaiden käytäntöjen jakamista tietojen ja koulutuksen laadun parantamiseksi kaikkialla unionissa.”

12) Kumotaan 10 artikla.

13) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

- 1) 'naudanlihalla' CN-koodeihin 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvia tuotteita;
- 2) 'merkinnällä' merkinnän tekemistä yksittäiseen lihapalaan tai yksittäisiin lihapaloihin tai niiden pakkauksiin ja muiden kuin esipakattujen tuotteiden osalta asianmukaisten tietojen antamista kirjallisesti ja näkyvällä tavalla kuluttajalle myyntipaikassa;
- 3) 'järjestöllä' yhden tai useamman osa-alueen toimijoiden ryhmää naudanlihakaupan alalla;
- 4) 'jauhelihalla' luuttomaksi leikattua lihaa, joka on hakattu hienoksi ja joka sisältää suolaa vähemmän kuin yhden prosentin ja joka kuuluu koodeihin 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91;
- 5) 'leikkuujätteillä' ihmisravinnoksi kelpaaviksi todettuja pieniä lihapaloja, jotka syntyvät yksinomaan ruhojen luuttomaksi leikkaamisen ja/tai lihan paloittelun yhteydessä;
- 6) 'lihapaloilla' pieniksi kuutioiksi, viipaleiksi tai muiksi sellaisiksi yksittäisiksi annospaloiksi leikattua lihaa, joita toimijan ei enää tarvitse leikata ennen niiden myymistä lopulliselle kuluttajalle ja jotka lopullinen kuluttaja voi käyttää sellaisenaan. Tämän määritelmän ulkopuolelle on jätetty jauheliha ja leikkuujätteet.”

14) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 3 ja 4 kohta;

b) korvataan 5 kohdan a alakohdan johdantolause seuraavasti:

”a) Toimijoiden ja järjestöjen on sisällytettävä merkintöihin myös seuraavat tiedot:”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Jotta vältetään niiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden, joissa eläimet on kasvatettu, naudanlihan tarpeeton toistaminen merkinnöissä, siirretään komissiolle valta antaa 22 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksinkertaistettua esitystapaa tapauksissa, joissa eläin vietti hyvin lyhyen ajan jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa se syntyi tai jossa se teurastettiin.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen eläinryhmien enimmäiskokoa ja koostumusta koskevat säännöt ottaen huomioon niiden eläinryhmien homogeenisuutta koskevat rajoitukset, joista kyseiset lihapalat ja leikkuujätteet ovat peräisin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

15) Korvataan 14 artiklan neljäs kohta seuraavasti:

”Jotta varmistetaan yhdenmukaisuus tässä jaksossa vahvistettujen horisontaalisten merkintäsääntöjen kanssa, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 b artiklan mukaisesti sellaisten naudanlihan leikkuujätteitä ja leikatua naudanlihaa koskevien sääntöjen vahvistamiseksi jauhelihan sääntelyn yhteydessä saatujen kokemusten perusteella, jotka vastaavat tämän artiklan kolmessa ensimmäisessä kohdassa annettuja säännöksiä.”

16) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Kolmansista maista tulevan naudanlihan pakollinen merkintäjärjestelmä

Poiketen siitä, mitä 13 artiklassa säädetään, unionin alueelle tuotava naudanliha, josta ei ole saatavilla kaikkia 13 artiklassa säädettyjä tietoja, on merkittävä seuraavasti:

”Alkuperä: muu kuin EU” ja ”Teurastusmaa: (kolmannen maan nimi)”.

17) Joulukuun 13 päivästä 2014:

a) korvataan II osaston II jakson otsikko sanoilla ”Vapaaehtoiset merkinnät”;

b) kumotaan 16, 17 ja 18 artikla; ja

c) lisätään II osaston II jaksoon artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Yleiset säännöt

Muiden kuin 13, 14 ja 15 artiklassa tarkoitettujen elintarviketietojen, jotka naudanlihaa kaupan pitävät toimijat ja järjestöt ovat vapaaehtoisesti lisänneet merkintöihin, on oltava puolueettomia, toimivaltaisten viranomaisten todennettavissa ja kuluttajien ymmärrettävissä.

Kyseisten tietojen on oltava merkintöjä koskevan horisontaalisen lainsäädännön ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 (*) mukaisia.

Jos naudanlihaa kaupan pitävät toimijat ja järjestöt eivät noudata ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava 22 artiklassa säädettyjä asianmukaisia seuraamuksia.

Siirretään komissiolle valta antaa 22 b artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat määritelmiä ja vaatimuksia, joita sovelletaan käsitteisiin tai käsiteluookiin, joita voidaan käyttää valmiiksi pakatun tuoreen tai pakastetun naudan- tai vasikanlihan merkinnöissä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).”

18) Kumotaan 19, 20 ja 21 artikla.

19) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

Säädetyt tarkastukset eivät saa rajoittaa niitä tarkastuksia, joita komissio voi asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 9 artiklan mukaisesti suorittaa.

Seuraamusten, joita jäsenvaltio määrää pitäjille taikka naudanlihaa kaupan pitävälle toimijoille tai järjestöille, on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava vuosittain eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevia virallisia tarkastuksia vähimmäismäärä, joka kattaa kolme prosenttia tiloista.

Toimivaltaisen viranomaisen on lisättävä toisessa alakohdassa tarkoitettua virallisten tarkastusten vähimmäismäärää heti kun on osoitettu, että eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevia säännöksiä ei ole noudatettu.

Toimivaltaisen viranomaisen on valittava tarkastettavat tilat riskianalyysin perusteella.

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava vuosittain komissiolle virallisten tarkastusten täytäntöönpanoa edellisenä vuonna koskeva kertomus viimeistään 31 päivänä elokuuta.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä pitäjälle hallinnollisia seuraamuksia seuraavasti:

a) jos tilalla on yksi tai useampi eläin, joka ei täytä mitään tämän asetuksen I osastossa säädettyä vaatimusta, kaikkia eläinten siirtoja kyseisen pitäjän tilalle tai tilalta rajoitetaan;

b) sellaisten eläinten osalta, jotka eivät täytä I osastossa säädettyjä tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksia kokonaan, asetetaan välitön ainoastaan kyseisten eläinten siirtämistä koskeva rajoitus, kunnes vaatimukset täytetään kokonaan;

c) jos tietyllä tilalla on yli 20 prosenttia sellaisia eläimiä, jotka eivät täytä tämän asetuksen I osastossa säädettyjä tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksia kokonaan, asetetaan välitön kaikkien tällä tilalla olevien eläinten siirtämistä koskeva rajoitus; sellaisten tilojen osalta, joilla on enintään kymmenen eläintä, tätä toimenpidettä sovelletaan ainoastaan, jos kahta eläintä ei pystytä täysin tunnistamaan I osastossa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti;

d) jos eläimen pitäjä ei voi todistettavasti tunnistaa ja jäljittää eläintä, se määrätään tarvittaessa hävitettäväksi ilman korvausta eläimen terveyteen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä riskeistä tehdyn arvion perusteella;

- e) jos pitäjä ei ilmoita toimivaltaiselle viranomaiselle eläinten siirroista tilalle ja tilalta 7 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on rajoitettava eläinten siirtoja kyseiselle tilalle ja kyseiseltä tilalta;
- f) jos pitäjä ei ilmoita eläimen syntymästä tai kuolemasta toimivaltaiselle viranomaiselle 7 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on rajoitettava eläinten siirtoja kyseiselle tilalle ja kyseiseltä tilalta;
- g) jos pitäjä jättää toistuvasti maksamatta 9 artiklassa tarkoitettua kustannuksen, jäsenvaltiot voivat rajoittaa eläinten siirtoja kyseisen pitäjän tilalle ja tilalta.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tapauksissa, joissa naudanlihaa kaupan pitävät toimijat ja järjestöt ovat naudanlihaa koskeissa merkinnöissään jättäneet noudattamatta niille tämän asetuksen II osastossa säädettyjä velvoitteita, jäsenvaltiot voivat tarvittaessa ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti edellyttää kyseisen naudanlihan poistamista markkinoilta. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten lisäksi

- a) jos kyseessä oleva liha on asiaan liittyvien eläinlääkintä- ja hygieniasääntöjen mukaista, sallia, että tällainen naudanliha:
  - i) saatetaan markkinoille sen jälkeen, kun siihen on kiinnitetty unionin vaatimusten mukaiset merkinnät, tai
  - ii) toimitetaan suoraan jalostettavaksi muiksi kuin 12 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuiksi tuotteiksi;
- b) määrätä kyseisten naudanlihaa kaupan pitävien toimijoiden ja järjestöjen hyväksynnän peruutettavaksi tai sen voimassaolo keskeytettäväksi.

4. Komission asiantuntijoiden on yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa

- a) todennettava, että jäsenvaltiot täyttävät tämän asetuksen vaatimukset;
- b) tehtävä paikan päällä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että tarkastukset tehdään tämän asetuksen mukaisesti.

5. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään paikan päällä, on annettava komission asiantuntijoille kaikki se apu, joka on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi. Tarkastusten tuloksista on keskusteltava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ennen lopullisen kertomuksen laatimista ja jakamista. Tähän kertomukseen on tarvittaessa sisällytettävä jäsenvaltioille suosituksia tämän asetuksen noudattamisen parantamiseksi.”

20) Lisätään artiklat seuraavasti:

”22 a artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän asetuksen säännösten ja komission tämän asetuksen perusteella antamien säästöjen noudattamisen varmistamisesta.

Niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näiden viranomaisten nimet.

*22 b artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 17 päivästä heinäkuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 4 artiklan 1, 3 ja 5 kohdassa, 4 a artiklan 2 kohdassa, 5 artiklassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1, 2 ja 6 kohdassa, 13 artiklan 6 kohdassa, 14 artiklan 4 kohdassa ja 15 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 1, 3 ja 5 kohdassa, 4 a artiklan 2 kohdassa, 5 artiklassa, 6 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1, 2 ja 6 kohdassa, 13 artiklan 6 kohdassa, 14 artiklan 4 kohdassa ja 15 a artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 4 artiklan 1, 3 ja 5 kohdan, 4 a artiklan 2 kohdan, 5 artiklan, 6 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 1, 2 ja 6 kohdan, 13 artiklan 6 kohdan, 14 artiklan 4 kohdan ja 15 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

21) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

*”23 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa 4 artiklan 3 ja 5 kohdan, 5 artiklan ja 13 artiklan 6 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (*) 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjuja ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

22) Lisätään artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Kertomus ja lainsäädännöllinen kehitys

Viimeistään

- 18 päivänä heinäkuuta 2019 vapaaehtoista merkintää koskevien säännösten osalta ja
- 18 päivänä heinäkuuta 2023 elektronista tunnistamista koskevien säännösten osalta

komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa käsitellään tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja vaikutuksia, mukaan luettuna ensimmäisen kertomuksen osalta mahdollisuus tarkistaa vapaaehtoista merkintää koskevia säännöksiä ja toisen kertomuksen osalta pakollisen elektronisen tunnistamisen käyttöönoton tekninen ja taloudellinen toteutettavuus kaikkialla unionissa.

Kertomuksiin liitetään tarvittaessa aiheellisia lainsäädäntöehdotuksia.”

23) Lisätään liite seuraavasti:

”LIITE I

TUNNISTIMET

- A) TAVANOMAINEN KORVAMERKKI
18 PÄIVÄSTÄ HEINÄKUUTA 2019 ALKAEN
- B) ELEKTRONINEN TUNNISTIN (ELEKTRONINEN KORVAMERKKI)
- C) ELEKTRONINEN TUNNISTIN (PÖTSIIN SIJOTETTAVA BOLUS)
- D) ELEKTRONINEN TUNNISTIN (INJEKTOITAVA TRANSPONDERI)”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS